

Majestæt Kongen, netop beffattes paa Grund af denne Hædersbeviisning. Den paagjældende Bestemmelse kan jeg altsaa billige. Men nu foreligger der, som sagt, noget heelt Andet, og dette skal jeg da gaae over til at omtale, idet jeg skal forudsætte, at medens jeg, som jeg saade før, ikke kan Andet end yde den høitærede Finanzminister min Paaskjønneelse for hans eget Udlaast, saa kan jeg desværre ikke Andet end beklage, at Finanzministeren har vist en saadan Sidelighed og Sidelighed med Hensyn til dette Lovforslag i det andet Thing, som han har gjort. Han vil vel ganske vist hertil svare: "Saa hvad skulde jeg gøre, naar jeg ikke kunde saae det anderledes?" Men jeg tror dog, at der er Ting, som den ærede Minister paa ingen Maade burde gaae ind paa, og jeg skal noget nærmere omtale de i Lovforslaget optagne Bestemmelser, der forekomme mig saa urigtige, at Finanzministeren i mine Tanker aldrig burde være gaaet ind paa dem.

Der er saaledes først, og fremmest, dette Lovforslag, der indeholder almindelige Bestemmelser om visse underordnede Punkter med Hensyn til Embedsmændenes Lønninger, blevet indstødt et stort Stykke af en ny Pensionlov, der derhos er hængt paa aldeles ureguede Grundbetænkninger, et i mine Tanker meget løst Experiment. Hvis Finanzministeren havde troet at maatte erkjende, at det var en rigtig Tanke, der laa til Grund for samme, og at denne Tanke derfor burde udføres, og udføres under denne Sag, saa tror jeg, at det Rigtige vilde have været, at Finanzministeren havde taget Lovforslaget tilbage igjen, tilligemed Forslagene til de øvrige Lønningslove; thi en Forholdsregel, som denne bør aldrig komme ind ved et Lovforslag i det ene Thing. Med Hensyn til en saa indgribende Foranstaltning, der er saa lidet prøvet i sine Resultater, og som er saa lidet samarbejdet med det hidtil Bestaaende, var det høieste, som man overhovedet kunde gaae ind paa, og som man kunde tænke sig strax at spørge, at man udtalte sig i en Resolution om de almindelige Grundbetænkninger for at saa Finanzministeren, hvis han var enig i Sagen, kunde naatage sig at bearbejde den saaledes, at den i en

virkelig gjennemtænkt og prøvet Skikkelse kunde komme til at foreligge i det næste Finantsaar. Men dette er ikke steet. De foreslaede paagjældende Bestemmelser foreligger som et Vidnesbyrd om en Arbejdslyst, der synes at være undtømmelig, men uden at man har betænkt, om Arbejdet vilde kunne gennemføres tilstrækkelig og hensigtsmæssigt, og om det var understøttet fra Sider, hvorfra det dog maatte understøttes, for at der skulde kunne komme noget godt Resultat ud af Sagen. Man har her opstillet et System af Pensionering, som det tror jeg vil vise sig for Alle, der nøiere ville betragte, hvad det er, der foreslaaes indeholden en Forvaskning af vor Pensionvæsen, og en Sammenblanding af to Systemer. Man kan have en Pensionlov saaledes, som vi have den, hvorefter Staten pensionerer sine Embedsmænd, og man kan have en Lov hvorefter Embedsmændene, selv under Statens Control, skulle sørge for en Retraiteindtægt, saaledes som Embedsmændene allerede nu sørge for deres Huslyst og Bort, men det er en Forvaskning, at ville sammenblande begge disse Ting. Det medfører kun, at man ikke kan oversee, Stillinger, ikke kan oversee, hvad Staten virkelig yder. Det fører, derhos, medens vi netop skulle betrefte og sørge for at simplificere vor Administration, til at vi skabe nye Omkostninger og nye Controiforretninger, som ville være højst uanfælske, byrdefulde, og besværlige, og som Sagen endnu kan oversee. Nu ved man, hvad en Embedsmænd, naar han bliver afskediget vil saae af Pension; der er faste Forbestemmelser for, hvor stor den vil blive, og man kan derfor være i No. indtil der bliver Spørgsmaal om hans Afstedtæelse, men saaledes som Forholdet heretter skulde være, skulde der føres en stødig Control med Tilværen i Embedsmændenes Indtægte, og der skulde bestandigt holdes Regnskab over, hvor stor Pensionen var i Forhold til den hele Sum, der skulde udgjøre dens Maximum, og hvoraf det skulde afhænge, om Pensionen kunde blive actual eller ikke, og. Denne Control skulde endvidere føres paa to Steder, idet en Control skulde føres i Finanzministeriets Pensioncontoir, og en anden Control skulde føres i Renteanstalten. Jeg tror, at det i sin Almindelighed er urigtig